

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

22. června 2016*

„Žaloba na neplatnost — Státní podpory — Domácí elektrospotřebič — Podpora na restrukturalizaci —
Rozhodnutí prohlašující podporu za slučitelnou s vnitřním trhem při dodržení určitých podmínek —
Rozhodnutí přijaté poté, co Tribunál zrušil předchozí rozhodnutí týkající se téhož řízení —
Nedostatek osobního dotčení — Nedostatek podstatného zasažení soutěžního postavení —
Nepřípustnost“

Ve věci T-118/13,

Whirlpool Europe BV, se sídlem v Breda (Nizozemsko), zastoupená F. Wijckmansem a H. Burezem,
avocats,

žalobkyně,

podporovaná

Electrolux AB, se sídlem v Stockholmu (Švédsko), zastoupená F. Wijckmansem a H. Burezem, avocats,

vedlejší účastnice,

proti

Evropské komisi, zastoupené L. Flynnem, É. Gippini Fournierem a P.-J. Loewenthalem, jako
zmocněnci,

žalované,

podporované

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Berguesem, D. Colasem a J. Bousin, jako zmocněnci,

a

Fagor France SA, se sídlem v Rueil-Malmaison (Francie), zastoupenou J. Derennem
a A. Müller-Rappardem, avocats,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na základě čl. 263 SFEU na zrušení rozhodnutí Komise 2013/283/EU ze dne
25. července 2012 o státní podpoře SA.23839 (C 44/2007) poskytnuté Francií ve prospěch společnosti
FagorBrandt (Úř. věst. 2013, L 166, s. 1),

* Jednací jazyk: angličtina

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení E. Martins Ribeiro, předsedkyně, S. Gervasoni a L. Madise (zpravodaj), soudci,
vedoucí soudní kanceláře: M. L. Grzegorzcyk, rada,
s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. listopadu 2015,
vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Whirlpool Europe BV (dále jen „Whirlpool“), působí v odvětví výroby a prodeje velkých domácích elektrospotřebičů.
- 2 Dopisem ze dne 6. srpna 2007 oznámila Francouzská republika Evropské komisi záměr podpory na restrukturalizaci ve výši 31 milionu eur ve prospěch společnosti FagorBrandt SA, nyní Fagor France SA (dále jen „FagorBrandt“ nebo „příjemce“).
- 3 Dopisem ze dne 10. října 2007 informovala Komise Francouzskou republiku o svém rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 ES (Úř. věst. 2007, C 275, s. 18).
- 4 Electrolux AB, která působí rovněž v odvětví výroby a prodeje velkých domácích elektrospotřebičů, předložila své připomínky v dopisech ze 14. prosince 2007, 26. února 2008 a 12. března 2008.
- 5 Whirlpool předložila své připomínky v dopise ze dne 17. prosince 2007.
- 6 Rozhodnutím 2009/485/ES ze dne 21. října 2008 o státní podpoře C 44/07 (ex N 460/07), kterou Francie zamýšlí poskytnout ve prospěch společnosti FagorBrandt (Úř. věst. 2009, L 160, s. 11), schválila Komise podporu zejména pod podmínkou, že FagorBrandt na pět let zastaví uvádění na trh chladniček, mrazniček, varných zařízení a myček nádobí značky Vedette.
- 7 Rozsudkem ze dne 14. února 2012, Electrolux v. Komise (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76), vydaným v řízení o žalobách podaných společnostmi Electrolux a Whirlpool, zrušil Tribunál rozhodnutí 2009/485 poté, co konstatoval, že Komise se dopustila zjevně nesprávných posouzení tím, že zohlednila neplatné vyrovnávací opatření (převod společnosti Brandt Components) a tím, že neanalyzovala kumulativní účinek oznámené podpory uvedené v bodě 2 výše a jiné podpory, kterou poskytla Italská republika společnosti FagorBrandt prostřednictvím její dceřiné společnosti FagorBrandt Italia (dále jen „italská podpora“), na hospodářskou soutěž.
- 8 V návaznosti na rozsudek ze dne 14. února 2012, Electrolux v. Komise (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76) přijala Komise dne 25. července 2012 rozhodnutí 2013/283/EU o státní podpoře SA.23839 (C 44/2007) poskytnuté Francií ve prospěch společnosti FagorBrandt (Úř. věst. 2013, L 166, s. 1, dále jen „napadené rozhodnutí“), v němž prohlásila oznámenou podporu za slučitelnou s vnitřním trhem (dále jen „podpora, která je předmětem napadeného rozhodnutí“ nebo „dotčené rozhodnutí“) za podmínek v něm uvedených.
- 9 Poté, co Komise posoudila v napadeném rozhodnutí kumulativní účinek dotčeného opatření a italské podpory (body 85 až 88 odůvodnění), měla za to, že převod společnosti Brandt Components (který byl v rozhodnutí 2009/485 kvalifikován jako vyrovnávací opatření) a zastavení uvádění některých výrobků

(varných zařízení, chladících zařízení, myček nádobí) značky Vedette na trh (uložené rozhodnutím 2009/485) po dobu pěti let nestačí k zamezení jakéhokoli přílišného narušení hospodářské soutěže (body 100 a 112 odůvodnění). Za těchto podmínek se Komise rozhodla uložit jako podmínku slučitelnosti dotčeného opatření prodloužení doby zastavení uvádění na trh uvedených výrobků značky Vedette o další tři roky (bod 112 odůvodnění). Měla za to, že samotné toto opatření postačuje k přiměřenému snížení nepříznivých účinků na hospodářskou soutěž vyplývajících z poskytnutí podpory (bod 117 odůvodnění) a kompenzuje kumulativní účinek uvedené podpory a italské podpory (bod 118 odůvodnění).

10 Výrok napadeného rozhodnutí zní takto:

„Článek 1

Podpora, kterou [Francouzská republika] zamýšlí poskytnout ve prospěch podniku FagorBrandt ve výši 31 mil. EUR, je slučitelná s vnitřním trhem za podmínek stanovených v článku 2.

Článek 2

1. Francouzské orgány musí pozastavit vyplácení podpory uvedené v článku 1 tohoto rozhodnutí podniku FagorBrandt, dokud tento podnik nevrátí neslučitelnou podporu, na kterou se vztahuje rozhodnutí Komise 2004/343/ES ze dne 16. prosince 2003.

2. Plán restrukturalizace, s nímž [Francouzská republika] seznámila Komisi dne 6. srpna 2007, je proveden v plném rozsahu.

3. Vlastní příspěvek k nákladům restrukturalizace navrhovaný skupinou FagorBrandt ve výši 31,5 mil. EUR se navýší o částku 3 190 878,02 EUR a úroky účtované z této částky od okamžiku, kdy skupina FagorBrandt dostala k dispozici italskou podporu, do dne 21. října 2008. K tomuto navýšení dojde před uplynutím restrukturalizačního období podniku, jehož konec je stanoven na 31. prosince 2012. Francouzské orgány prokáží toto navýšení do dvou měsíců po uplynutí lhůty dne 31. prosince 2012.

4. Skupina FagorBrandt zastaví uvádění na trh mrazicích a varných zařízení a myček nádobí značky Vedette po dobu osmi roků.

5. Pro zajištění kontroly plnění podmínek stanovených v odstavcích 1 až 4 tohoto článku bude [Francouzská republika] informovat Komisi prostřednictvím výročních zpráv o stavu postupu restrukturalizace skupiny FagorBrandt, o vracení neslučitelné podpory popsané v odstavci 1, o vyplácení slučitelné podpory a o uplatňování vyrovnávacích opatření.

Článek 3

[Francouzská republika] bude informovat Komisi do dvou měsíců po oznámení tohoto rozhodnutí o opatřeních, která provedla, aby mu vyhověla.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.“

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

11 Žalobkyně podala projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. února 2013.

- 12 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 6. června 2013 podala společnost Electrolux návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu žalobkyně. Podáními došlými dne 25. června 2013 a 8. července 2013 podaly společnost FagorBrandt a Francouzská republika návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu Komise.
- 13 Usneseními ze dne 11. září 2013 vyhověl předseda čtvrtého senátu Tribunálu návrhům Electrolux, FagorBrandt a Francouzské republiky na vedlejší účastenství.
- 14 Dopisem došlým Tribunálu dne 3. října 2013 navrhla žalobkyně Tribunálu, aby jí jakožto organizační procesní opatření povolil předložit písemné vyjádření k návrhovým žádáním Komise týkajícím se přípustnosti žaloby vzhledem k tomu, že tato návrhová žádání byla poprvé předložena ve fázi dupliky.
- 15 Dopisy ze dne 14. října 2013, 24. října 2013 a 29. října 2013 předložily Komise, Francouzská republika a FagorBrandt vyjádření k návrhu žalobkyně na organizační procesní opatření.
- 16 Podáními došlými Tribunálu dne 5. prosince 2013 předložily FagorBrandt a Francouzská republika spisy vedlejších účastníků.
- 17 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 6. prosince 2013 předložila Electrolux spis vedlejšího účastníka.
- 18 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 19. února 2014 předložila Komise své vyjádření ke spisům Francouzské republiky, společnosti FagorBrandt a společnosti Electrolux, které podaly jakožto vedlejší účastníci řízení.
- 19 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 4. března 2014 předložila žalobkyně své vyjádření ke spisům Francouzské republiky, společnosti FagorBrandt a společnosti Electrolux, které podaly jako vedlejší účastníci řízení.
- 20 Aktem ze dne 23. září 2015 oznámil Tribunál účastnicím řízení, že přijal organizační procesní opatření. Tribunál zejména vyzval žalobkyni, aby odpověděla na argumentaci Komise, kterou zpochybňuje přípustnost její žaloby a aby podložila argumenty vznesené v tomto smyslu ve svých písemnostech.
- 21 V dopisech ze dne 9. října 2015 a 30. října 2015 odpověděla Komise a poté žalobkyně na otázky Tribunálu.
- 22 Při změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k druhému senátu, kterému byla tudíž přidělena projednávaná věc.
- 23 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu z důvodu, že jedna nebo několik z kumulativních podmínek pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích (Úř. věst. 2004, C 244, s. 2) nejsou splněny nebo že v každém případě Komise právně dostačujícím způsobem neověřila, zda je každá z těchto podmínek splněna;
 - podpůrně zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu, neboť porušuje povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 296 SFEU;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení;
 - uložil Francouzské republice a společnosti FagorBrandt, aby nesly vlastní náklady řízení.

- 24 Electrolux navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu z důvodu, že jedna nebo několik z (kumulativních) podmínek pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích nejsou splněny nebo, že v každém případě Komise právně dostačujícím způsobem neověřila, zda je každá z těchto podmínek splněna;
 - podpůrně zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu z důvodu porušení článku 296 SFEU.
- 25 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 26 FagorBrandt navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřijatelnou nebo ji zamítl jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 27 Francouzská republika navrhuje, aby Tribunál žalobu zamítl.

Právní otázky

- 28 Komise, podporovaná Francouzskou republikou a společností FagorBrandt, ve fázi dupliky tvrdí, že podle ustálené judikatury je sice skutečnost, že podnik byl vyslechnut a průběh uvedeného řízení byl výrazně ovlivněn jeho připomínkami, rozhodnou skutečností při posuzování jeho aktivní legitimace, nezprošťuje však tento podnik povinnosti prokázat, že sporná podpora může vést k „podstatnému zásahu“ do jeho postavení na trhu. Pokud jde o tento „podstatný zásah“, Komise uvádí, že podle ustálené judikatury nemůže jakožto důkaz o tom, že dotčený podnik je osobně dotčený, postačovat prokázání toho, že dotčená podpora může mít „určitý vliv“ na soutěžní poměry a dotčený podnik se nachází v soutěžním vztahu vůči příjemci podpory. Má za to, že je naopak třeba prokázat, že žalobkyně byla ve srovnání se svými konkurenty zasažena podporou zvláštním způsobem. Uvádí, že Soudní dvůr nedávno připomněl tento základní požadavek v rozsudku ze dne 13. června 2013, Ryanair v. Komise (C-287/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:395).
- 29 Žalobkyně ve svém vyjádření ke spisům vedlejších účastníků společnosti FagorBrandt a Francouzské republiky, jakož i v odpovědích na otázky Tribunálu ze dne 15. října 2015 zaprvé uvádí, že napadené rozhodnutí jasně prokazuje, že její postavení na trhu bylo podstatně zasaženo podporou, která je předmětem dotčeného opatření
- 30 Žalobkyně, podporovaná společností Electrolux, odkazuje v tomto ohledu zaprvé na bod 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který uvádí, že „bez podpory [by skupina FagorBrandt] z trhu zmizela“, a že „[k]onec činnosti skupiny FagorBrandt by proto umožnil jejím evropským konkurentům zvýšit v podstatné míře prodej a výrobu“, zadruhé na bod 93 odůvodnění tohoto rozhodnutí, který uvádí, že „podpora na restrukturalizaci vyvolává automaticky narušení hospodářské soutěže tím, že zamezí odchodu příjemce z trhu a tím zbrzdí rozvoj konkurenčních podniků“, zatřetí na bod 94 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, který uvádí, že „[b]ez podpory francouzského státu by skupina FagorBrandt z trhu rychle zmizela [...] [o]dchod skupiny FagorBrandt z trhu by tak jejím konkurentům umožnil výrazně zvýšit prodej, a tím i výrobu“ a začtvrté na body 105 a 109 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které uvádějí, že Whirlpool je jedním z „hlavní[ch] konkurent[ů] skupiny

FagorBrandt“ na trhu chladniček, mrazniček a myček nádobí. Žalobkyně z toho vyvozuje, že citacemi těchto bodů odůvodnění napadeného rozhodnutí ve svých písemnostech právně dostačujícím způsobem prokázala, že její postavení na trhu bylo podstatně zasaženo.

- 31 Žalobkyně rovněž uvádí, že před podáním dupliky Komise nezpochybňovala její osobní dotčení rozhodnutím 2009/485 a ani Tribunál nezpochybnil přípustnost žaloby v rozsudku ze dne 14. února 2012, *Electrolux v. Komise* (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76). V odpovědi na otázky Tribunálu žalobkyně v tomto ohledu uvádí, že rozsudek ze dne 14. února 2012, *Electrolux v. Komise* (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76) nabyl sílu *rei judicatae*, pokud jde o otázku přípustnosti žaloby, zejména proto, že napadené rozhodnutí je založeno na zcela totožném správním spisu jako rozhodnutí 2009/485, argumenty, které vznesla jsou totožné a Komise nepředložila argumenty, ani důkazy, které by Tribunálu umožnily odlišit otázku přípustnosti žaloby v tomto řízení od otázky přípustnosti žaloby v předchozím řízení, která byla náležitě uznána v rozsudku ze dne 14. února 2012, *Electrolux v. Komise* (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76).
- 32 Žalobkyně zadruhé zdůrazňuje, že se v každém případě odlišuje od ostatních podniků na trhu.
- 33 Tvrdí zaprvé, že jako druhá v pořadí na francouzském trhu, by nutně měla více prospěchu z odchodu příjemce než její konkurenti. Uvádí v tomto ohledu, že od té doby, co příjemce podpory ukončil svou činnost v polovině roku 2013, „její podíl na francouzském trhu se značně zvýšil“ a že i kdyby získala jen 1 % tržního podílu FagorBrandt, odpovídala by tato částka výši podpory, která je předmětem napadeného rozhodnutí. Žalobkyně tak tvrdí, že odchod FagorBrandt z trhu mohl vést ke značnému zvýšení jejího tržního podílu vzhledem k tomu, že byla v pořadí druhá na trhu, takže podpora, která je předmětem napadeného rozhodnutí, jí způsobila významnou ztrátu zisku, která sama o sobě charakterizuje podstatný zásah do postavení na trhu ve smyslu judikatury.
- 34 V rámci důkazu o zvláštním zasažení jejího postavení zadruhé tvrdí, že jak prokázala v žalobě, byla uvedena mezi potenciálními nabyvateli příjemce v letech 2001/2002, když byl příjemce předmětem insolvenčního řízení. Převzetí společnosti Brandt bylo však nakonec přiznáno společnosti Fagor, neboť tento podnik se výměnou za dotčenou podporu zavázal, že během dvou let ji nebude restrukturalizovat.
- 35 Žalobkyně zatřetí připomíná, že byla úzce zapojena do dotčeného řízení, což ji jasně odlišuje od ostatních účastníků trhu
- 36 Úvodem je třeba uvést, že Komise zpochybnila přípustnost žaloby tím, že namítla nedostatek aktivní legitimace žalobkyně, poprvé až ve fázi dupliky.
- 37 Je však třeba konstatovat, že podmínky přípustnosti žaloby mohou být zkoumány unijním soudem kdykoliv i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 1996, *Skibsværftsforeningen a další v. Komise*, T-266/94, EU:T:1996:153, bod 40). Skutečnost, že Komise nezpochybňovala přípustnost žaloby nebo *a fortiori*, že ji zpochybnila pozdě, neznamená, že se Tribunál nebude touto otázkou zabývat.
- 38 Kromě toho nic nebrání tomu, aby Tribunál zohlednil vyjádření k námitce nepřípustnosti předložené žalobkyní po podání dupliky (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 7. března 2013, *UOP v. Komise*, T-198/09, nezveřejněné, EU:T:2011:354, bod 32).
- 39 Je tudíž třeba posoudit přípustnost žaloby podané žalobkyní.
- 40 Vzhledem k tomu, že Komise vytýká žalobkyni nedostatek aktivní legitimace, je třeba připomenout, že čl. 263 čtvrtý pododstavec SFEU upravuje dva případy, v nichž je aktivní legitimace přiznána fyzické nebo právnické osobě, aby mohla podat žalobu proti unijnímu aktu, jenž jí není určen. Zaprvé může

být takováto žaloba podána za podmínky, že se tento akt dané osoby bezprostředně a osobně dotýká. Zadrugé může takováto osoba podat žalobu proti nařizovacímu aktu, který se jí bezprostředně dotýká a nevyžaduje přijetí prováděcích opatření.

- 41 V projednávaném případě je napadené rozhodnutí určeno jen Francouzské republice a týká se jednotlivé podpory ve smyslu čl. 1 písm. e) nařízení Rady (EU) č. 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9). Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je aktem s individuální působností, nemůže se jednat o nařizovací akt ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, který zahrnuje všechny akty s obecnou působností s výjimkou legislativních aktů (viz rozsudek ze dne 3. prosince 2014, Castelnou Energía v. Komise, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 23 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že, jelikož žalobkyni není určeno napadené rozhodnutí, je její žaloba přípustná pouze za podmínky, že se jí uvedené rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýká.
- 42 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že jiné subjekty než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze tehdy, když je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (rozsudky ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223; ze dne 22. listopadu 2007, Sniace v. Komise, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 53; ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 29).
- 43 Vzhledem k tomu, že žaloba se týká rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor, je třeba uvést, že v rámci řízení o kontrole státních podpor, upraveného v článku 108 SFEU, je nutné rozlišovat předběžnou fázi zkoumání podpor upravenou v odstavci 3 tohoto článku, jejímž cílem je pouze umožnit Komisi, aby si mohla utvořit prvotní názor na to, zda je předmětná podpora částečně či plně slučitelná, a fázi vyšetřování podle odstavce 2 téhož článku. Smlouva ukládá Komisi vyzvat zúčastněné strany, aby předložily své připomínky pouze v rámci této fáze, která má umožnit Komisi, aby získala úplné informace o všech okolnostech věci (viz rozsudek ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 30 a citovaná judikatura).
- 44 Pokud podnik zpochybňuje opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory přijatého na základě čl. 108 odst. 3 SFEU nebo na základě formálního vyšetřovacího řízení, pouhá skutečnost, že může být považován za zúčastněnou stranu ve smyslu odst. 2 tohoto článku, nemůže stačit pro uznání přípustnosti žaloby. Musí tedy prokázat, že má zvláštní postavení ve smyslu rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17) (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 10. listopadu 2015, Compagnia Trasporti Pubblici a další v. Komise, T-187/15, nezveřejněné, EU:T:2015:846, bod 18). Tak je tomu zejména tehdy, jestliže je jeho postavení na trhu podstatně zasaženo podporou, která je předmětem dotčeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, bod 37 a citovaná judikatura).
- 45 V tomto ohledu za osobně dotčené rozhodnutím Komise, kterým se ukončuje formální vyšetřovací řízení zahájené podle čl. 108 odst. 2 SFEU, byly uznány kromě podniku-příjemce podpory i podniky konkurující posledně uvedenému, které hrály aktivní úlohu v rámci takového řízení, pokud jejich postavení na trhu bylo podporou, která je předmětem napadeného rozhodnutí, podstatně zasaženo. Podnik se tedy nemůže dovolávat pouze svého postavení konkurenta ve vztahu k podniku-příjemci podpory, ale musí kromě toho prokázat, že vzhledem ke stupni své případné účasti na řízení a závažnosti zasažení jeho postavení na trhu se nachází ve faktické situaci, která jej individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým byl individualizován podnik, jemuž bylo rozhodnutí určeno (viz usnesení ze dne 7. března 2013, UOP v. Komise, T-198/09, nezveřejněné, EU:T:2013:105, body 25 a 26 a citovaná judikatura; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. ledna 1986, Cofaz a další v. Komise, 169/84, Recueil, EU:C:1986:42, bod 25 a usnesení ze dne 27. května 2004, Deutsche Post a DHL v. Komise, T-358/02, EU:T:2004:159, body 33 a 34).

- 46 Pokud jde o určení toho, zda došlo k takovému zasažení, je třeba uvést, že Soudní dvůr již měl příležitost upřesnit, že samotná okolnost, že takový akt, jako je napadené rozhodnutí, může mít určitý vliv na soutěžní poměry na relevantním trhu a že se dotčený podnik nacházel v jakémkoli soutěžním vztahu vůči tomu, kdo má prospěch z tohoto aktu, nemůže v žádném případě postačovat k tomu, aby uvedený podnik mohl být považován za osobně dotčený uvedeným aktem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. prosince 1969, Eridania a další v. Komise, 10/68 a 18/68, EU:C:1969:66, bod 7 a ze dne 22. prosince 2008, British Aggregates v. Komise, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 47).
- 47 Podle ustálené judikatury musí žalobce předložit důkazy o jeho zvláštní soutěžní situaci (usnesení ze dne 27. května 2004, Deutsche Post a DHL v. Komise, T-358/02, EU:T:2004:159, bod 38 a rozsudek ze dne 10. února 2009, Deutsche Post a DHL International v. Komise, T-388/03, EU:T:2009:30, body 49 a 51) a o tom, že jeho soutěžní postavení bylo ve srovnání s ostatními konkurenčními podniky podstatně zasaženo na relevantním trhu (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 27. května 2004, Deutsche Post a DHL v. Komise, T-358/02, EU:T:2004:159, bod 41; viz rovněž v tomto smyslu rozsudky ze dne 10. února 2009, Deutsche Post a DHL International v. Komise, T-388/03, EU:T:2009:30, bod 51; ze dne 13. září 2010, TF1 v. Komise, T-193/06, EU:T:2010:389, bod 84; ze dne 15. ledna 2013, Aiscat v. Komise, T-182/10, EU:T:2013:9, bod 68; ze dne 5. listopadu 2014, Vtesse Networks v. Komise, T-362/10, EU:T:2014:928, bod 55 a ze dne 3. prosince 2014, Castelnou Energía v. Komise, T-57/11, EU:T:2014:1021, body 35 až 37).
- 48 V projednávaném případě žalobkyně tvrdí, že je osobně dotčena napadeným rozhodnutím, jelikož podpora umožnila udržet na relevantním trhu podnik, který by odešel z trhu, pokud by takové opatření nebylo přijato. Důsledkem udržení příjemce na trhu je podle žalobkyně její ztráta zisku, neboť jako druhá v pořadí na francouzském trhu, mohla získat tržní podíl uvolněný z důvodu odchodu společnosti FagorBrandt z trhu.
- 49 Je třeba připomenout, že podmínky nepřipustnosti se posuzují k datu podání žaloby, tj. k datu doručení návrhu (usnesení ze dne 15. prosince 2010, Albertini a další a Donnelly v. Parlament, T-219/09 a T-326/09, EU:T:2010:519, bod 39 a rozsudek ze dne 3. prosince 2014, Castelnou Energía v. Komise, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 34).
- 50 Avšak za okolností projednávaného případu není třeba určit, zda lze skutečnosti uváděné žalobkyní vztáhnout na soutěžní situaci existující v den podání žaloby, která vyplývá z napadeného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že neumožňují charakterizovat podstatné zasažení jejího postavení na trhu z důvodu dotčeného opatření.
- 51 Tabulka tržních podílů obsažená v příloze 14 návrhu totiž uvádí více než patnáct subjektů působících na francouzském a evropském trhu velkých domácích spotřebičů. Jak přitom uvedla Komise na jednání, nelze jednoduše předpokládat, že žalobkyně by významně zvýšila svůj prodej v případě odchodu podniku-příjemce dotčených opatření z trhu, aniž by byl předložen důkaz na podporu tohoto tvrzení, pokud se jako v projednávaném případě vyznačuje trh nekoncentrovanou strukturou a přítomností velkého počtu subjektů (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 11. ledna 2012, Phoenix-Reisen a DRV v. Komise, T-58/10, nezveřejněné, EU:T:2012:3, bod 50).
- 52 Kromě toho body odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které poukazuje žalobkyně (převzaté v bodě 30 výše), jen uvádějí obecné úvahy potenciálně platné pro všechny subjekty přítomné na relevantním trhu. Uvádějí sice mimo jiné, že odchod skupiny FagorBrandt z trhu by jejím evropským konkurentům umožnil výrazně zvýšit prodej, a tím i výrobu (body 18 a 94 odůvodnění), neumožňují však v žádném případě předpokládat, že žalobkyně by byla více zasažena sporným opatřením, než by jím v průměru byli zasaženi všichni její konkurenti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. prosince 2014, Castelnou Energía v. Komise, T-57/11, EU:T:2014:1021, bod 35) nebo, že by se podstatně lépe rozvíjela, pokud by nebylo dotčené opatření schváleno (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 27. května 2004, Deutsche Post a DHL v. Komise, T-358/02, EU:T:2004:159, bod 43). Nic zejména neumožňuje ověřit, že by žalobkyně byla schopnější než průměr jejích konkurentů k tomu, aby získala poptávku

uvolněnou odchodem FagorBrandt z trhu. Žalobkyně zvláště neprokazuje, že sporná podpora umožnila příjemci udržet si tržní podíl, který by jinak získala právě ona (rozsudek ze dne 13. června 2013, Ryanair v. Komise, C-287/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:395, bod 113), a tudíž utrpěla ztrátu zisku, která je ve srovnání s ostatními konkurenty dostatečně významná k tomu, aby charakterizovala podstatné zasažení jejího postavení na trhu. Ačkoli žalobkyně tvrdí opak, její postavení na trhu jakožto druhé v pořadí za příjemcem nemůže samo o sobě vést k domněnce, že její postavení na trhu bylo podstatně zasaženo (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 27. srpna 2008, Adomex v. Komise, T315/05, nezveřejněné, EU:T:2008:300, bod 28).

- 53 Žádný z argumentů uplatňovaných žalobkyní neumožňuje vyvrátit závěr učiněný v bodech 50 až 52 výše, který vychází z nedostatku aktivní legitimace žalobkyně, jelikož nebyly předloženy důkazy o podstatném zasažení jejího soutěžního postavení v době podání žaloby.
- 54 Zaprvé tvrzená skutečnost, že od té doby, co v polovině roku 2013 příjemce ukončil svou činnost, „se podíl [žalobkyně] na francouzském trhu značně zvýšil“ (viz bod 33 výše), není podložena žádným důkazem. I kdyby tato skutečnost byla prokázána, žalobkyně v každém případě netvrdí, že by v souladu s judikaturou (viz bod 47 výše) charakterizovala zvláštnost jejího soutěžního postavení oproti postavení jejích konkurentů. To platí také pro okolnost, že i kdyby žalobkyně získala jen 1 % tržního podílu FagorBrandt, odpovídala by tato částka výši podpory, která je předmětem napadeného rozhodnutí. Tento závěr se totiž vztahuje na všechny subjekty přítomné na trhu.
- 55 Zadruhé ani účast žalobkyně ve vyšetřovacím řízení nemůže vést k předpokladu, že její postavení na trhu bylo podstatně zasaženo. Ze samotné účasti žalobkyně na správním řízení totiž nelze vyvodit její aktivní legitimaci (usnesení ze dne 7. března 2013, UOP v. Komise, T-198/09, nezveřejněné, EU:T:2013:105, bod 27; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek ze dne 22. listopadu 2007, Sniace v. Komise, C-260/05 P, EU:C:2007:700, bod 60), třebaže měla v řízení významnou úlohu, zejména tím, že podala stížnost, na jejímž základě bylo přijato napadené rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2009, 3F v. Komise, C-319/07 P, EU:C:2009:435, body 94 a 95).
- 56 Zatřetí okolnost, že žalobkyně patřila k potenciálním nabyvatelům příjemce v letech 2001/2002, když byl předmětem insolvenčního řízení (viz bod 34 výše), je irelevantní k prokázání toho, že byla deset let po uvedení řízení schopna získat významně vyšší část tržního podílu uvolněného odchodem FagorBrandt z trhu než její konkurenti.
- 57 Konečně začtvrté z hlediska zásadě překážky věci pravomocně rozsouzené je irelevantní skutečnost, že Tribunál v rozsudku ze dne 14. února 2012, Electrolux v. Komise (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76) i bez návrhu neuplatnil nedostatek aktivní legitimace žalobkyně, i když argumenty uplatňované v předchozím návrhu na podporu žaloby proti rozhodnutí 2009/485, byly podle žalobkyně v každém ohledu podobné argumentům uplatňovaným proti napadenému rozhodnutí v projednávané žalobě.
- 58 Je třeba totiž konstatovat, že osobní dotčení fyzické nebo právnické osoby se posuzuje k datu podání žaloby (usnesení ze dne 29. března 2012, Asociación Española de Banca v. Komise, T-236/10, EU:T:2012:176, bod 38). Překážka věci pravomocně rozsouzené, která se váže k rozsudku ze dne 14. února 2012, Electrolux v. Komise (T-115/09 a T-116/09, EU:T:2012:76), jenž se týkal legality rozhodnutí 2009/485, nemůže tedy vést k předjímání aktivní legitimace žalobkyně v případě projednávané žaloby podané proti napadenému rozhodnutí.
- 59 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, že její postavení bylo podstatně zasaženo podporou, která je předmětem napadeného rozhodnutí. Žaloba podaná žalobkyní musí být tedy odmítnuta jako nepřipustná.

K nákladům řízení

- 60 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.
- 61 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu nesou členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady. Francouzská republika tudíž ponese vlastní náklady řízení. Ostatní vedlejší účastníci řízení rovněž ponесou vlastní náklady řízení podle čl. 138 odst. 3 třetího pododstavce jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.**
- 2) **Společnost Whirlpool Europe BV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) **Francouzská republika, společnost Electrolux AB a společnost Fagor France SA ponесou vlastní náklady řízení.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. června 2016.

Podpisy.